

Анкета роману Ф.Достоевського «Злочин і кара»

1866	Написаний роман «Злочин і кара»
Історія створення роману	Поштовхом для написання роману "Злочин і кара" були події реального життя, описані в газетній хроніці, що вразили письменника. Йдеться про деякі обставини справи вбивці Герасима Чистова. Купецький син, Герасим Чистов, 27-ми років звинувачувався у зумисному вбивстві в Москві в 1865 р. двох старих жінок -кухарки і прачки - з метою пограбування їхньої господині. Вбивство сталося між 7 і 9 годинами вечора. Вбитих було знайдено в різних кімнатах закривавленими. У квартирі одяг порозкидано, вкрадено було гроші, срібні та золоті речі. Як повідомляли газети, жінок було вбито нарізно, без будь-якого опору з їхнього боку, швидше за все, сокирою.
Композиція	6 частин та епілог. 1 частина- підготовка до злочину та скоєння злочину; 2-6 частина – моральне покарання; епілог- суд над Раскольниковим.
Сюжет	«Юнак, виключений зі студентів університету, міщанин за походженням, живе у жорстоких злиднях, з легковажності, через хиткість у поняттях піддавшись деяким дивним недовершеним» ідеям, що носяться у повітрі, вирішив разом вийти з кепського свого становища. Він зважився вбити одну стару, титулярну радницю — лихварку... Йому цілком випадково вдається здійснити свій намір... Майже місяць минає після того до остаточної катастрофи. Жодних на ньому підозр немає і не може бути. Саме тут і розгортається весь психологічний процес злочину. Невирішувані питання постають перед убивцею, непідозрювані та неочікувані почуття крають його серце. Божия правда, земний закон бере своє, і він закінчує тим, що вимушений сам на себе донести. Вимушений, щоб хоча і загинути на каторзі, але приєднатися знову до людей; почуття розірваності з людством, що відчув він одразу ж по скоєнні злочину, замучило його. Закон правди і людська природа взяли своє... Злочинець сам вирішує прийняти муки, щоб спокутувати свою справу... У повісті моїй є, окрім того, натяк на ту думку, що юридичне покарання за злочин набагато менше лякає злочинця, ніж гадають законодавці, почасти тому, що він і сам його морально потребує...»
Тема	психологічний звіт одного вбивства; бунт героя-індивідуаліста
Головні ідеї твору	Філософські ідеї: Що таке злочин? де його витоки? чи притаманне людині прагнення до його скоєння внутрішньо (науковці кажуть «іманентно»), чи, навпаки, воно (прагнення до злочину) обумовлене середовищем, у якому людина сформувалася і живе? Якщо прагнення до злочину притаманне людині іманентно, то що робити з людською природою, аби її злочин не заважав жити іншим людям, суспільству? Розвінчання теорії «сильної особистості», «надлюдини»: теорія Раскольникова («звичайні» та незвичайні люди»; «створіння я тремтяче чи право маю»

	Соціальні ідеї. Засудження соціальної несправедливості, влади грошей: (•«маленької людини» •дітей •Петербурга) Психологічні ідеї. Людина не може виправдовувати свої дії лише соціальними обставинами; багато залежить від її психологічного складу, характеру. (Злочин (1 розділ)+Кара (5 розділів та епілог)) Морально-етичні ідеї. Навіть благородна мета не може виправдати будь-які засоби, є межа, яку не можна перетинати. Співвідношення добра і зла в людині та людстві. Відповідальність за гріх і злочин перед Богом.
Ключові питання твору	що таке людина? що штовхає її на злочин? що є для злочинця справжнім покаранням? як ставитися до войовничого індивідуалізму? «а що буде потім?», тобто яким стане світ, утративши моральність, із розірваними зв'язками між людьми, де шукати вихід, якщо життя загнало людину в глухий кут?
Сутність авторської ідеї	Це ідея любові й віри у світлі душевні й духовні начала людини, відродження душі, співпереживання, співчуття “маленькій людині”
Художній простір	Події роману відбуваються у Петербурзі. Лише у таємничому і похмурому Петербурзі, серед нестерпної спеки і смороду, могла зародитися “потворна мрія” убогого студента, і Петербург стає в творі не просто місцем дії, не просто образом, Петербург - учасник злочину Раскольникова.
Художній час	Події роману відбуваються протягом двох тижнів. Художній час розширюється завдяки спогадам героя, натякам Порфирія Петровича на статтю, листу матері Раскольникова, його снам. І ми опиняємося то в дитинстві героя, де маленький Родя з жахом спостерігає, як гине під ударами батога нещасний загнаний кінь; то в провінції, з якої близько трьох років тому приїхав в Петербург Раскольников, щоб здобути освіту в університеті і стати годувальником сім'ї, яка осиротіла після смерті батька; то, повертаючись в минуле разом зі Свидригайловим, спостерігаємо за деградацією дворянина-шулера, якого купує як річ Марфа Петрівна. Після зізнання Раскольникова у вбивстві художній час розтягується - попереду у героїв ще сім років каторги.
Художні засоби	поліфонізм, самоаналіз, психологізм, внутрішні монологи; сні Раскольникова; портретні характеристики, підбір імені та прізвища героя, ідейні переконання, діалоги
Жанр	За змістом — соціально-філософський роман
Герої роману	Раскольников Дуняша Пульхерія Олександрівна Соня Мармеладов Катерина Іванівна Разуміхін Порфирій Петрович Лужин Свидригайлов

Образи символи	Образи-символи, пов'язані зі злочином та карою: Кров, сокира, камінь, капітал, павук — чорт, загнана шкапа Образи-символи, пов'язані із спокутою і відродженням душі героя: хрест, притча про воскресіння Лазаря
-----------------------	--